TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. sausio 23 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Darbuotojai migrantai – Socialinė apsauga – Taikytini teisės aktai – Komandiruoti darbuotojai – A 1 pažymėjimo formos dokumentai, kuriuos tariamai išdavė tokius pažymėjimus kompetentinga išduoti institucija – Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 – Reglamento 76 straipsnio 6 dalis – Priimančiosios valstybės narės valdžios įstaigų pareiga pradėti dialogo ir taikinimo procedūrą siekiant nustatyti sukčiavimo buvimą“

Byloje C-421/23

dėl *Cour d'appel de Liège* (Lježo apeliacinis teismas, Belgija) 2023 m. gegužės 25 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2023 m. liepos 10 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš

EX,

dalyvaujant

Ministère public,

Office national de sécurité sociale (ONSS),

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro septintosios kolegijos pirmininko pareigas einantis pirmosios kolegijos pirmininkas F. Biltgen, penktosios kolegijos pirmininkė M. L. Arastey Sahún (pranešėja) ir teisėjas J. Passer,

generalinis advokatas J. Richard de la Tour,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Ministère public*, atstovaujamos J. Deumer,

– Belgijos vyriausybės, atstovaujamos S. Baeyens, C. Pochet ir L. Van den Broeck,

– Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,

* Proceso kalba: prancūzų.

– Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos C. Alves, P. Barros da Costa, A. Pimenta ir E. Silveira,

– Europos Komisijos, atstovaujamos F. Clotuche-Duvieusart ir B.-R. Killmann,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72), iš dalies pakeisto 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 465/2012 (OL L 149, 2012, p. 4) (toliau – Reglamentas Nr. 883/2004), 76 straipsnio 6 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant baudžiamąją bylą prieš EX, be kita ko, dėl sukčiavimo socialinio draudimo įmokų srityje.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 883/2004

3 Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio l punkte sąvoka „teisės aktai“ apibrėžta kaip šiame reglamente reiškianti kiekvienos atskiros valstybės narės įstatymus, reglamentus ir kitas nuostatas bei visas kitas įgyvendinimo priemones, susijusias su socialinės apsaugos sritimis, kurioms taikoma 3 straipsnio 1 dalis.

4 Reglamento Nr. 883/2004 2 straipsnyje nustatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas valstybės narės piliečiams, asmenims be pilietybės ir pabėgėliams, gyvenantiems vienoje iš valstybių narių, kuriems yra ar buvo taikomi vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktai, bei jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims.

2. Be to, šis reglamentas taikomas maitintojo, kuriam buvo taikomi vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktai, nepaisant jo pilietybės, netekusiems asmenims, jeigu jie yra vienos iš valstybių narių piliečiai arba asmenys be pilietybės arba pabėgėliai, gyvenantys vienos iš valstybių narių teritorijoje.“

5 Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio „Taikymo sritys“ 3 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad šis reglamentas taikomas visiems teisės aktams kurie apima joje išvardytas socialinės apsaugos sritis.

6 To paties reglamento II antraštinėje dalyje „Taikytinų teisės aktų nustatymas“ yra 11–16 straipsniai.

7 Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnyje nurodyta:

„1. Asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, taikomi tik vienos valstybės narės teisės aktai. Tie teisės aktai taikomi [nustatomi] remiantis šioje antraš[t]inėje dalyje numatytomis nuostatomis.

<…>

3. Laikantis 12–16 straipsnių nuostatų:

a) vienoje valstybėje narėje pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbantiems asmenims taikomi tos valstybės teisės aktai;

<…>

8 Šio reglamento 12 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Asmeniui, kuris dirba pagal darbo sutartį valstybėje narėje darbdaviui, kuris joje paprastai vykdo savo veiklą, ir kurį tas darbdavys išsiunčia į kitą valstybę narę dirbti tam darbdaviui, toliau taikomi pirmosios valstybės narės teisės aktai, su sąlyga, kad numatyta tokio darbo trukmė neviršija 24 mėnesių ir jis nesiunčiamas pakeisti kito komandiruoto asmens.“

9 Pagal Reglamento Nr. 883/2004 72 straipsnio a punktą Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinė komisija (toliau – Administracinė komisija) nagrinėja visus administravimo ir aiškinimo klausimus, kylančius iš šio reglamento ar jo įgyvendinimo reglamento nuostatų.

10 Reglamento Nr. 883/2004 76 straipsnyje „Bendradarbiavimas“ nurodyta:

„<…>

3. Valstybių narių valdžios institucijos ir įstaigos, pagal šį reglamentą, gali tiesiogiai bendrauti tarpusavyje ir su atitinkamais asmenimis ar jų atstovais.

4. Įstaigos ir asmenys, kuriems taikomas šis reglamentas, privalo informuoti vieni kitus ir bendradarbiauti, kad užtikrintų tinkamą šio reglamento įgyvendinimą.

Įstaigos pagal tinkamo administravimo principą per pagrįstą laikotarpį atsako į visus paklausimus ir šiuo atžvilgiu teikia atitinkamiems asmenims visą reikalingą informaciją, kad jie galėtų naudotis šiuo reglamentu suteiktomis teisėmis.

<…>

6. Iškilus sunkumų aiškinant arba taikant šį reglamentą, kurie gali kelti pavojų pagal jį asmeniui suteiktoms teisėms, kompetentingos valstybės narės arba atitinkamo asmens gyvenamosios valstybės narės įstaiga kreipiasi į atitinkamos (-ų) valstybės (-ių) narės (-ių) įstaigą (-as). Jeigu sprendimo nerandama per pagrįstą laikotarpį, atitinkamos valdžios institucijos gali prašyti Administracinės komisijos įsikišti.“

Reglamentas Nr. 987/2009

11 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009, nustatančio Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL L 284, 2009, p. 1), iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 465/2012 (toliau – Reglamentas Nr. 987/2009), 5 straipsnyje „Kitoje valstybėje narėje išduotų dokumentų ir patvirtinamųjų įrodymų teisinė galia“ numatyta:

„1. Valstybių narių įstaigos priima kitos valstybės narės įstaigos išduotus asmens padėtį liudijančius dokumentus, reikalingus [Reglamentui Nr. 883/2004] ir [šiam reglamentui] taikyti, ir patvirtinamuosius įrodymus, kurių pagrindu tie dokumentai buvo išduoti, nebent valstybė narė, kurioje jie buvo išduoti, juos anuliuotų arba paskelbtų negaliojančiais.

2. Kilus abejonėms dėl dokumento galiojimo arba dėl duomenų, kuriais grindžiami jame išdėstyti teiginiai, tikslumo, dokumentą gaunanti valstybės narės įstaiga prašo dokumentą išdavus[ios] įstaigos suteikti reikiamą tikslesnę informaciją, o tam tikrais atvejais anuliuoti tą dokumentą. Išdavusi įstaiga persvarsto dokumento išdavimo pagrindą ir prireikus jį anuliuoja.

3. Vadovaujantis 2 dalimi, tais atvejais, kai kyla abejonių dėl atitinkamų asmenų pateiktos informacijos, dokumentų ar patvirtinančių įrodymų galiojimo ar faktų, kuriais pagrįsta juose pateikta informacija, tikslumo, buvimo vietos ar gyvenamosios vietos įstaiga kompetentingos įstaigos prašymu, jeigu tai įmanoma, atlieka reikiamą tokios informacijos ar dokumento patikrinimą.

4. Jei atitinkamoms įstaigoms nepavyksta susitarti, ne anksčiau kaip po mėnesio nuo tos dienos, kurią dokumentą gavusi įstaiga pateikė prašymą, per kompetentingas valdžios institucijas gali būti kreipiamasi į Administracinę komisiją. Administracinė komisija mėgina išspręsti klausimą per šešis mėnesius nuo dienos, kurią į ją buvo kreiptasi.“

12 Reglamento Nr. 987/2009 19 straipsnio 2 dalis suformuluota taip:

„Atitinkamo asmens ar darbdavio prašymu valstybės narės, kurios teisės aktai yra taikytini pagal [Reglamento Nr. 883/2004] II antraštinės dalies nuostatą, kompetentinga įstaiga išduoda pažymėjimą, liudijantį, kad tokie teisės aktai yra taikytini, ir prireikus nurodo, iki kada ir kokiomis sąlygomis jie taikytini.“

Pagrindinė byla, prejudiciniai klausimai ir procesas Teisingumo Teisme

13 Portugalijos verslininkas EX per kelias bendroves įdarbino 650 Portugalijos pilietybę turinčių darbuotojų, kurie 2012–2017 m. buvo komandiruoti į Belgijos Karalystės teritoriją dirbti statybvietėse šioje valstybėje narėje. Toks komandiravimas buvo atliktas, be kita ko, pateikiant A 1 pažymėjimo formos dokumentus, kuriuos pagal Reglamentą Nr. 883/2004 tariamai išdavė Portugalijos įstaiga, kompetentinga išduoti tokius pažymėjimus, kad pagal Reglamento Nr. 987/2009 19 straipsnio 2 dalį būtų patvirtintas atitinkamų darbuotojų priklausymas Portugalijos socialinio draudimo sistemai komandiravimo laikotarpiu (toliau – ginčijamas laikotarpis).

14 2021 m. lapkričio 10 d. *Tribunal de première instance de Namur* (Namiūro pirmosios instancijos teismas, Belgija) pripažino EX kaltu dėl kelių nusikalstamų veikų, be kita ko, dėl sukčiavimo socialinio draudimo įmokų srityje ir suklastotų dokumentų naudojimo.

15 Šiomis aplinkybėmis šis teismas konstatavo, pirma, kad EX pateikti A 1 pažymėjimo formos dokumentai buvo suklastoti, jų neišdavė Portugalijos valdžios institucijos ir kaltinamasis pagrindinėje byloje to neginčijo, antra, kad bendrovės, kurias jis įsteigė ir valdė ir per kurias atitinkami darbuotojai buvo komandiruoti į Belgiją, Portugalijoje nevykdė jokios esminės veiklos statybos sektoriuje ir jų tikslas buvo tik teikti pigią darbo jėgą Belgijoje, ir, trečia, kad Portugalijos įstaiga, kompetentinga išduoti A 1 pažymėjimus, patvirtino, kad šios bendrovės arba neprašė išduoti tokių pažymėjimų, arba joms buvo atsisakyta juos išduoti dėl to, kad jos Portugalijoje nevykdė esminės veiklos statybų sektoriuje.

16 Tiek kaltinamasis pagrindinėje byloje, tiek *ministère public* (prokuratūra, Belgija) apskundė šį sprendimą Ležo apeliaciniam teismui (Belgija), kuris yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

17 Vykstant šio apeliacinio skundo nagrinėjimo procedūrai EX, kuris neginčija, kad jo pateikti A 1 pažymėjimų formos dokumentai yra suklastoti dokumentai, kaip tai išplaukia iš 2021 m. lapkričio 10 d. *Tribunal de première instance de Namur* (Namiūro pirmosios instancijos teismas) sprendimo, tvirtina, kad, esant požymių dėl sukčiavimo, kuris, jo nuomone, apima suklastotų A 1 pažymėjimų naudojimo atvejį, Reglamento Nr. 883/2004 76 straipsnio 6 dalyje numatyta dialogo ir taikinimo procedūra yra privaloma išankstinė sąlyga siekiant konstatuoti tokį sukčiavimą.

18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs primena Teisingumo Teismo jurisprudenciją, suformuotą visų pirma 2017 m. balandžio 27 d. Sprendime *A-Rosa Flussschiff* (C-620/15, EU:C:2017:309), kuriame įtvirtintas vienos valstybės narės teisės aktų taikymo socialinės apsaugos srityje principas ir išimtinė išduodančiosios įstaigos kompetencija sukčiavimo požymių atveju vertinti jos išduotų A 1 pažymėjimų galiojimą. Be to, šis teismas daro nuorodą į 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimą *CRPNPAC ir Vueling Airlines* (C-370/17 ir C-37/18, EU:C:2020:260), iš kurio matyti, kad dialogo ir taikinimo procedūra yra privaloma išankstinė sąlyga siekiant nustatyti, ar įvykdytos sąlygos sukčiavimui konstatuoti.

19 Vis dėlto šiam teismui kyla klausimas dėl šioje jurisprudencijoje įtvirtintų principų taikymo tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kai, viena vertus, pirmosios instancijos teismas nustatė, kad nagrinėjamų A 1 pažymėjimų formos dokumentus išdavė ne šiuose dokumentuose nurodyta įstaiga, o ši išvada nebuvo ginčijama apeliaciniame skunde, ir, kita vertus, ginčijamu laikotarpiu buvo mokamos įmokos į Portugalijos socialinio draudimo sistemą, nors, prokuratūros ir *Office national de sécurité sociale* (ONSS) (Nacionalinė socialinės apsaugos tarnyba, Belgija) teigimu, bendrovės, per kurias EX komandiravo atitinkamus darbuotojus į Belgiją, Portugalijoje niekada nevykdė esminės veiklos.

20 Šiomis aplinkybėmis *Cour d'appel de Liège* (Ležo apeliacinis teismas) apeliacinis teismas, Belgija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar [Reglamentas Nr. 883/2004] turi būti aiškinamas taip, kad jis taikomas tuo atveju, kai teismas nusprendė, o bylos šalys šiuo klausimu nepateikė prieštaravimų, jog, pirma, priimančiosios valstybės [narės] teisminių institucijų nuomone, pateikti A 1 pažymėjimai yra suklastoti ir, antra, tos pačios priimančiosios valstybės teisminėms institucijoms atlikus tyrimą, atrodo, buvo įrodyta, kad išduodančiosios valstybės [narės] kompetentinga įstaiga nėra išdavusi aptariamų pažymėjimų, nepaisant to, kad gavo socialinio draudimo įmokas?

2. Jeigu atsakymas būtų teigiamas, ar dialogo ir taikinimo procedūra, numatyta Reglamento Nr. 883/2004 76 straipsnio 6 dalyje (kurioje pakartojama [1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, 1971, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35) Reglamento Nr. 1408/71] 84a straipsnio 3 dalyje numatyta procedūra), yra privaloma išankstinė sąlyga siekiant nustatyti, ar tenkinamos sukčiavimo sąlygos?

3. Jeigu atsakymai į šiuos du klausimus būtų teigiami, ar pagal sukčiavimo ir piktnaudžiavimo teise draudimo principą, kuris yra bendrasis Sąjungos teisės principas ir kurio turi laikytis teisės subjektai, valstybės narės, kurioje darbuotojai vykdė savo veiklą, valdžios institucijos gali neatsižvelgti į minėtus A 1 pažymėjimus, taip pat ir tuomet, kai įtarus, kad buvo sukčiauta, nebuvo pasinaudota dialogo ir taikinimo procedūra, jeigu iš joms vertinti pateiktų faktų galima daryti išvadą, jog šie pažymėjimai buvo pateikti dėl darbdavio veiksmų, kuriuos priimančiosios valstybės [narės] teisminė institucija pripažino sukčiavimu?“

21 2024 m. balandžio 24 d. Teisingumo Teismas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui adresavo prašymą pateikti informacijos, kad šis patikslintų, ar *Tribunal de première instance de Namur* (Namiūro pirmosios instancijos teismas) rėmėsi Belgijos ir Portugalijos vyriausybių pastabose esančia informacija apie kompetentingų Belgijos ir Portugalijos įstaigų bendradarbiavimą, kai konstatavo, be kita ko, jog visi kaltinamojo pagrindinėje byloje pateikti A 1 pažymėjimų formos dokumentai yra suklastoti. Gavęs šį prašymą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas perdavė Teisingumo Teismui šio sprendimo 14 punkte nurodyto 2021 m. lapkričio 10 d. sprendimo kopiją.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

22 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamentas Nr. 883/2004 turi būti aiškinamas taip, kad jis taikomas tuo atveju, kai valstybės narės piliečiai, įdarbinti šioje valstybėje narėje įsisteigusio verslininko, pagal A 1 pažymėjimų formos dokumentus, tariamai išduotus tos pačios valstybės narės įstaigos, kompetentingos išduoti šio tipo pažymėjimus, atlieka darbą šio verslininko vardu kitoje valstybėje narėje, dėl kurio ta įstaiga renka socialinio draudimo įmokas, ir ar taip yra ir tada, kai pastarosios valstybės narės teismuose nagrinėjant minėtam verslininkui iškeltą baudžiamąją bylą dėl sukčiavimo socialinės apsaugos srityje šie teismai konstatuoja, o tas verslininkas to neginčija, kad šie dokumentai yra suklastoti.

23 Pažymėtina, kad siekdamas priimti sprendimą dėl sukčiavimo socialinės apsaugos srityje nagrinėjant baudžiamąją bylą, valstybėje narėje, kurioje buvo atliekamas darbas, iškeltą verslininkui dėl sukčiavimo komandiruojant darbuotojus, šią bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas visų pirma turi nustatyti, ar atitinkamiems darbuotojams taikytini šios valstybės narės socialinio draudimo teisės aktai.

24 Šiuo klausimu reikia priminti, kad remiantis Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 1 dalimi, siejama su šio reglamento 1 straipsnio l punktu, asmenims, kuriems taikomas tas reglamentas, taikomi tik vienos valstybės narės teisės aktai, susiję su minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalyje išvardytomis socialinės apsaugos sritimis. Pagal minėto 11 straipsnio 1 dalį šie teisės aktai nustatomi pagal jau minėto reglamento II antraštinę dalį.

25 Taigi, jeigu asmuo patenka į Reglamento Nr. 883/2004 taikymo asmenims sritį, kaip ji apibrėžta jo 2 straipsnyje, iš esmės taikytina šio reglamento 11 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta vienos valstybės narės socialinės apsaugos teisės aktų taikymo taisyklė (2019 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Inspecteur van de Belastingdienst*, C-631/17, EU:C:2019:381, 20 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

26 Atsižvelgiant į Reglamento Nr. 883/2004 2 straipsnio formuluotę, akivaizdu, kad taip yra kalbant apie valstybės narės piliečius, įdarbintus šioje valstybėje narėje įsisteigusio verslininko, kurie atlieka darbą šio darbdavio vardu kitoje valstybėje narėje, dėl kurio pirmosios valstybės narės kompetentinga socialinio draudimo įstaiga gauna socialinio draudimo įmokas.

27 Taigi, nacionalinis teismas, kuris nagrinėja baudžiamąją bylą, iškeltą tokiam verslininkui dėl sukčiavimo socialinės apsaugos srityje, turi taikyti Reglamentą Nr. 883/2004.

28 Konkrečiai kalbant, šis teismas turi, be kita ko, patikrinti, ar įvykdytos Reglamente Nr. 883/2004 nustatytos darbuotojų komandiravimo sąlygos, kaip antai įtvirtintos šio reglamento 12 straipsnio 1 dalyje, todėl atitinkamiems darbuotojams taikomi valstybės narės, kurioje yra įsisteigęs atitinkamas verslininkas, socialinės apsaugos teisės aktai, ar vis dėlto šios sąlygos neįvykdytos, todėl pagal šio reglamento 11 straipsnio 3 dalies a punktą tiems darbuotojams taikomi teismo valstybės narės socialinės apsaugos teisės aktai.

29 Nei A 1 pažymėjimų formos dokumentų, kuriuos darbuotojams tariamai išdavė valstybės narės, kurioje įsisteigęs atitinkamas verslininkas, kompetentinga įstaiga, buvimas, nei tai, kad pirmosios instancijos nacionalinis teismas, nagrinėdamas šiam verslininkui iškeltą baudžiamąją bylą šiuos dokumentus pripažino suklastotais dokumentais, o šis verslininkas to neginčijo, neturi jokios įtakos Reglamento Nr. 883/2004 taikymui šioje baudžiamojoje byloje.

30 Iš tiesų pakanka konstatuoti, kad šio reglamento 2 straipsnyje nereikalaujama turėti tokio A 1 pažymėjimo tam, kad būtų galima patekti į minėto reglamento taikymo asmenims sritį.

31 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamentas Nr. 883/2004 turi būti aiškinamas taip, kad jis taikomas tuo atveju, kai valstybės narės piliečiai, įdarbinti šioje valstybėje narėje įsisteigusio verslininko, pagal A 1 pažymėjimų formos dokumentus, tariamai išduotus tos pačios valstybės narės įstaigos, kompetentingos išduoti šio tipo pažymėjimus, atlieka darbą šio verslininko vardu kitoje valstybėje narėje, dėl kurio ta įstaiga renka socialinio draudimo įmokas, įskaitant tuos atvejus, kai pastarosios valstybės narės teismuose nagrinėjant minėtam verslininkui iškeltą baudžiamąją bylą dėl sukčiavimo socialinės apsaugos srityje šie teismai konstatuoja, kad šie dokumentai yra suklastoti, o tas verslininkas to neginčija.

Dėl antrojo klausimo

32 Savo antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamento Nr. 883/2004 76 straipsnio 6 dalis turi būti aiškinama taip, kad tuo atveju, kai valstybės narės piliečiai, įdarbinti šioje valstybėje narėje įsisteigusio verslininko, pagal

A 1 pažymėjimų formos dokumentus, tariamai išduotus tos pačios valstybės narės įstaigos, kompetentingos išduoti šio tipo pažymėjimus, atlieka darbą šio verslininko vardu kitoje valstybėje narėje, dėl kurio ta įstaiga renka socialinio draudimo įmokas, toje nuostatoje numatyta dialogo ir taikinimo procedūra yra privaloma išankstinė sąlyga tam, kad pastarosios valstybės narės teismas, kuris nagrinėja baudžiamąją bylą, iškeltą tam verslininkui dėl šių darbuotojų komandiravimo naudojant suklastotus A 1 pažymėjimus, galėtų konstatuoti tokį sukčiavimą.

33 Reikia priminti, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 883/2004 76 straipsnio 6 dalies, siejamos su šio reglamento 72 straipsnio a punktu, dialogo ir taikinimo procedūra yra Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatyta priemonė siekiant išspręsti atitinkamų valstybių narių kompetentingų įstaigų ginčus, be kita ko, dėl minėto reglamento aiškinimo ar taikymo (2023 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Toruniu*, C-422/22, EU:C:2023:869, 41 punktas).

34 Konkrečiai kalbant, Sąjungos teisės aktų leidėjas pirmiausia numatė atitinkamų valstybių narių kompetentingų įstaigų dialogo procedūrą, kad būtų pasiektas susitarimas dėl to, kaip vertinti faktines aplinkybes, reikšmingas taikant taisykles, susijusias su nacionalinės socialinės apsaugos teisės aktų, taikytinų konkrečiai situacijai, nustatymu, o tada, jei šioms įstaigoms nepavyks susitarti dėl tų aplinkybių vertinimo ir atitinkamai nustatyti nagrinėjamai situacijai taikytinos socialinės apsaugos sistemos, galimybę kreiptis į Administracinę komisiją, kad ji bandytų suderinti minėtų įstaigų nuomonę dėl tai situacijai taikytinų nacionalinės teisės aktų.

35 Šiomis aplinkybėmis Reglamente Nr. 987/2009 aiškiai numatyta galimybė pasinaudoti dialogo ir taikinimo procedūra kaip priemone spręsti ginčus tarp atitinkamų valstybių narių įstaigų – tiek dėl valstybės narės įstaigos parengtų dokumentų, liudijančių asmens padėtį reglamentų Nr. 883/2004 ir Nr. 987/2009 taikymo tikslais, tarp kurių yra ir A 1 pažymėjimas, ir su jais susijusių patvirtinamųjų dokumentų galiojimo arba duomenų, kuriais grindžiami šiuose dokumentuose išdėstyti teiginiai, tikslumo, tiek dėl atitinkamiems darbuotojams taikytinų teisės aktų nustatymo.

36 Kiek tai susiję, be kita ko, su ginčais dėl minėtų dokumentų ir patvirtinamųjų dokumentų galiojimo arba duomenų, kuriais grindžiami juose išdėstyti teiginiai, tikslumo, Reglamento Nr. 987/2009 5 straipsnio 1 dalyje nurodžius, kad tokie dokumentai ir patvirtinamieji dokumentai yra privalomi kitų valstybių narių įstaigoms, o vertinti jų galiojimą ar tikslumą priklauso juos išdavusios įstaigos išimtinei kompetencijai, to paties straipsnio 2–4 dalyse numatyta galimybė taikyti dialogo ir taikinimo procedūrą siekiant išspręsti ginčus tarp valstybės narės įstaigos, kuri gauna minėtus dokumentus ir patvirtinamuosius dokumentus, ir juos išdavusios įstaigos.

37 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas, pirma, patikslino, kad valstybės narės kompetentingos įstaigos išduotas A 1 pažymėjimas yra privalomas ne tik valstybės narės, kurioje vykdoma veikla, įstaigoms, bet ir šios valstybės narės teismams, ir, antra, pabrėžė, kad Reglamento Nr. 883/2004 76 straipsnio 6 dalyje numatytos dialogo ir taikinimo procedūros turi laikytis valstybių narių įstaigos, kurioms reikia taikyti reglamentus Nr. 883/2004 ir Nr. 987/2009, kai tarp atitinkamų valstybių narių įstaigų kyla ginčų dėl tokio pažymėjimo galiojimo ar tikslumo (2023 m. kovo 2 d. Sprendimo *DRV Intertrans ir Verbraeken J. en Zonen*, C-410/21 ir C-661/21, EU:C:2023:138, 45 ir 52 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

38 Taigi, konkrečiai kalbant apie darbuotojų komandiravimą, kai valstybės narės, kurioje atliekamas darbas, kompetentinga įstaiga turi konkrečių įrodymų, leidžiančių manyti, kad kitos valstybės narės kompetentingos įstaigos dėl atitinkamų darbuotojų išduoti E 101 pažymėjimai, kuriuos

pakeitė A 1 pažymėjimai, buvo gauti arba jais remtasi sukčiaujant, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad, kilus įtarimui dėl sukčiavimo, šios dialogo ir taikinimo procedūros taikymas prieš priimančiosios valstybės narės kompetentingoms įstaigoms galutinai konstatuojant, kad buvo sukčiauta, yra ypač svarbus. Teisingumo Teismas taip pat nurodė, kad minėta procedūra leidžia išduodančiosios valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingoms įstaigoms pradėti dialogą ir glaudžiai bendradarbiauti, kad remdamosi pagal nacionalinę teisę joms suteiktais tyrimo įgaliojimais patikrintų ir nustatytų visas reikšmingas faktines ir teisines aplinkybes, kurios galėtų išsklaidyti ar, priešingai, patvirtinti priimančiosios valstybės narės kompetentingos įstaigos abejones dėl atitinkamo pažymėjimo išdavimo aplinkybių (šiuo klausimu dėl Reglamento Nr. 1408/71 žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *CRPNPAC ir Vueling Airlines*, C-370/17 ir C-37/18, EU:C:2020:260, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

39 Teisingumo Teismas nusprendė, kad, esant konkrečių įrodymų, leidžiančių manyti, kad E 101 formos pažymėjimai buvo gauti ar jais remtasi sukčiaujant, priimančiosios valstybės narės kompetentinga įstaiga turi ne vienašališkai konstatuoti, kad esama sukčiavimo ir neatsižvelgti į šiuos pažymėjimus, bet nedelsdama pradėti dialogo ir taikinimo procedūrą, kad šiuos pažymėjimus išdavusi įstaiga, į kurią kreipėsi priimančiosios valstybės narės įstaiga, per protingą terminą vadovaudamasi lojalaus bendradarbiavimo principu ir atsižvelgdama į šiuos įrodymus persvarstytų šių pažymėjimų išdavimo pagrįstumą ir prireikus juos panaikintų ar atšauktų (šiuo klausimu dėl Reglamento Nr. 1408/71 žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *CRPNPAC ir Vueling Airlines*, C-370/17 ir C-37/18, EU:C:2020:260, 72 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

40 Remiantis šia jurisprudencija priimančiosios valstybės narės teismas, kuriame nagrinėjama baudžiamoji byla prieš darbdavį dėl aplinkybių, galinčių įrodyti, kad A 1 pažymėjimai gauti ar naudojami sukčiaujant, gali priimti galutinį sprendimą dėl tokio sukčiavimo buvimo ir neatsižvelgti į šiuos pažymėjimus tik jeigu jis, prireikus pagal nacionalinę teisę sustabdęs teismo procesą, konstatuoja, kad, nedelsiant pradėjus dialogo ir taikinimo procedūrą, A 1 pažymėjimus išdavusi įstaiga atsisakė juos persvarstyti ir per protingą terminą pareikšti nuomonę dėl priimančiosios valstybės narės kompetentingos įstaigos pateiktų įrodymų, prireikus panaikindama ar anuliuodama tuos pažymėjimus (2023 m. kovo 2 d. Sprendimo *DRV Intertrans ir Verbraeken J. en Zonen*, C-410/21 ir C-661/21, EU:C:2023:138, 61 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

41 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad dialogo ir taikinimo procedūra yra privaloma išankstinė sąlyga siekiant nustatyti, ar tenkinamos sukčiavimo buvimo sąlygos, ir padaryti visas reikalingas išvadas dėl aptariamų A 1 pažymėjimų galiojimo ir atitinkamiems darbuotojams taikytinų socialinės apsaugos teisės aktų, todėl priimančiosios valstybės narės teismas, kuriame nagrinėjama tokia baudžiamoji byla, negali nepaisyti minėtos dialogo ir taikinimo procedūros (šiuo klausimu žr. 2023 m. kovo 2 d. Sprendimo *DRV Intertrans ir Verbraeken J. en Zonen*, C-410/21 ir C-661/21, EU:C:2023:138, 60 ir 62 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

42 Žinoma, šio sprendimo 38–41 punktuose nurodyta jurisprudencija buvo suformuota nagrinėjant bylas, kuriose aptariami E 101 arba A 1 pažymėjimai buvo išduoti kompetentingos valstybės narės įstaigos, todėl priimančiosios valstybės narės įstaiga ar teismas abejojo ne dėl šių pažymėjimų autentiškumo, bet dėl galiojimo atsižvelgiant į aplinkybes, kuriomis remiantis jie buvo išduoti (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 27 d. Sprendimo *A-Rosa Flussschiff*, C-620/15, EU:C:2017:309, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

43 Vis dėlto nei Reglamento Nr. 987/2009 5 straipsnio, nei jokios kitos šio reglamento nuostatos formuluotėje nėra nieko, kas leistų manyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino minėtame 5 straipsnyje nurodytus ginčus dėl A 1 pažymėjimų galiojimo atskirti nuo ginčų dėl jų autentiškumo, siekdamas, kiek tai su jais susiję, kad dialogo ir taikinimo procedūra nebūtų privaloma išankstinė sąlyga, kurios turi laikytis valstybių narių įstaigos ir teismai, suabejoję dėl tokių pažymėjimų autentiškumo, kad galėtų į juos neatsižvelgti.

44 Be to, toks neatsižvelgimas būtų nesuderinamas su privalomąja A 1 pažymėjimų galia ir pažeistų principus, kuriais grindžiama tiek Teisingumo Teismo jurisprudencija dėl tokio poveikio, tiek reglamentai Nr. 883/2004 ir Nr. 987/2009, t. y. kaip matyti iš 2023 m. kovo 2 d. Sprendimo *DRV Intertrans ir Verbraeken J. en Zonen* (C-410/21 ir C-661/21, EU:C:2023:138, 54 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), pažeistų taikytinų nacionalinės socialinės apsaugos teisės aktų vienovės, sąžiningo bendradarbiavimo ir teisinio saugumo principus.

45 Taigi šio sprendimo 38–41 punktuose nurodyta jurisprudencija taip pat taikytina tuo atveju, kai įtariama, kad suklastoti A 1 pažymėjimai naudojami siekiant išvengti reglamentuose Nr. 883/2004 ir Nr. 987/2009 nustatytų darbuotojų komandiravimo sąlygų taikymo.

46 Tai nurodžius, pirma, reikia patikslinti, kad jei vykstant Reglamento Nr. 883/2004 76 straipsnio 6 dalyje numatytai dialogo ir taikinimo procedūrai įstaiga, tariamai išdavusi A 1 pažymėjimų formos dokumentus, kurių autentiškumas ginčijamas, patvirtina, kad jų neišdavė, todėl jie yra suklastoti, jie negali būti laikomi A 1 pažymėjimais ir atitinkamai negali turėti tokiems pažymėjimams būdingų pasekmių, tarp kurių yra privalomasis poveikis priimančiosios valstybės narės įstaigoms ir teismams.

47 Tuo remiantis darytina išvada, kad jeigu valstybės narės, kurioje atliekamas darbas, teismas, nagrinėjantis baudžiamąją bylą, iškeltą verslininkui, įtariamam komandiravus darbuotojus į šią valstybę narę remiantis suklastotais A 1 pažymėjimų formos dokumentais, konstatuoja, kad įstaiga, kuri tariamai išdavė šiuos dokumentus, per šią dialogo ir taikinimo procedūrą patvirtino, kad jų neišdavė, jis gali konstatuoti, kad tai yra suklastoti dokumentai ir kad juose pateikti duomenys jam nėra privalomi.

48 Antra, reikia patikslinti, kad jeigu, kaip šiuo atveju, paaiškėja, kad įstaiga, kuri tariamai išdavė A 1 pažymėjimų formos dokumentus, pateiktus atitinkamo verslininko, rinko socialinio draudimo įmokas dėl tariamai komandiruotų darbuotojų atliekamo darbo, šis teismas negali priimti galutinio sprendimo dėl sukčiavimo komandiruojant šiuos darbuotojus buvimo, prieš tai nepatikrinęs, ar buvo laikytasi minėtos dialogo ir taikinimo procedūros ne tik dėl šių dokumentų autentiškumo, bet ir dėl socialinės apsaugos teisės aktų, kurie turėjo būti taikomi atitinkamiems darbuotojams tariamo komandiravimo laikotarpiu, nustatymo.

49 Atsižvelgiant į tai, kad Reglamento Nr. 883/2004 76 straipsnio 6 dalyje nurodytą dialogo ir taikinimo procedūrą Sąjungos teisės aktų leidėjas nustatė tam, kad būtų išspręsti visi ginčai dėl Reglamento Nr. 883/2004 aiškinimo ir taikymo, įskaitant, be kita ko, ginčus dėl darbuotojams, patenkantiems į šio reglamento taikymo sritį, taikytinų teisės aktų nustatymo, baudžiamąją bylą nagrinėjantis priimančiosios valstybės narės teismas, kaip antai pagrindinėje byloje, kuris mano, kad esama įrodymų, jog nebuvo įvykdytos darbuotojų komandiravimo sąlygos, ir dėl to leidžiančių abejoti tuo, kad atitinkami darbuotojai priklauso įstaigos, rinkusios socialinio draudimo įmokas dėl jų atliekamo darbo, socialinio draudimo sistemai, negali vienašališkai konstatuoti, kad buvo sukčiauta komandiruojant, nepradėjęs dialogo ir taikinimo procedūros su šia įstaiga siekiant susitarti dėl šiems darbuotojams taikytinų socialinės apsaugos teisės aktų.

50 Kitoks aiškinimas prieštarautų vienos valstybės socialinės teisės aktų taikymo, lojalaus bendradarbiavimo ir teisinio saugumo principams, kuriais grindžiami reglamentai Nr. 883/2004 ir Nr. 987/2009.

51 Taigi reikia manyti, kad šio sprendimo 38–41 punktuose nurodyta jurisprudencija *mutatis mutandis* taikoma ir tais atvejais, kai valstybės narės, kurioje atliekamas darbas, įstaiga ar teismas abejoja, ar atitinkamiems darbuotojams taikomi tos valstybės narės, kurios įstaiga rinko socialinio draudimo įmokas dėl šių darbuotojų atliekamo darbo, socialinės apsaugos teisės aktai.

52 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad priimančiosios valstybės narės teismas, kuriame nagrinėjama baudžiamoji byla prieš darbdavį, įtariamą darbuotojų komandiravimu naudojantis suklastotais A 1 pažymėjimų formos dokumentais, gali priimti sprendimą dėl šių dokumentų autentiškumo ir į juos neatsižvelgti tik, pirma, jeigu konstatuoja, prireikus sustabdęs teismo procesą pagal savo nacionalinę teisę, kad tariamai pažymėjimus išdavusi įstaiga per priimančiosios valstybės narės įstaigos pradėtą dialogo ir taikinimo procedūrą patvirtino, jog šių dokumentų neišdavė, arba nedelsiant pradėjus dialogo ir taikinimo procedūrą tariamai pažymėjimus išdavusi įstaiga per protingą terminą nepareiškė nuomonės dėl tų pačių dokumentų autentiškumo, ir, antra, jeigu buvo paisoma su teise į teisingą bylos nagrinėjimą susijusių garantijų, kurios turi būti užtikrintos atitinkamam verslininkui (šiuo klausimu žr. 2023 m. kovo 2 d. Sprendimo *DRV Intertrans ir Verbraeken J. en Zonen*, C-410/21 ir C-661/21, EU:C:2023:138, 61, 66 ir 67 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

53 Be to, jei paaiškėja, kad įstaiga, kuri tariamai išdavė A 1 pažymėjimų formos dokumentus, gavo socialinio draudimo įmokas dėl tariamai komandiruotų darbuotojų atliekamo darbo, nacionalinis teismas gali konstatuoti, kad darbuotojai buvo komandiruoti sukčiaujant tik tada, jeigu, pirma, per dialogo ir taikinimo procedūrą, pradėtą tarp atitinkamų įstaigų, socialinio draudimo įmokas surinkusi įstaiga patvirtino, kad socialinės apsaugos teisės aktai, kurie turėjo būti taikomi atitinkamiems darbuotojams, yra priimančiosios valstybės narės teisės aktai arba kad ši įstaiga, atsižvelgdama į priimančiosios valstybės narės įstaigos pateiktus įrodymus ir į faktinę šių darbuotojų padėtį, per protingą terminą nepersvarstė aplinkybių, kuriomis remdamasi tiems darbuotojams taikė savo socialinio draudimo sistemą ir nepateikė nuomonės dėl jiems taikytinų nacionalinės socialinės teisės aktų, ir, antra, buvo paisyta su teise į teisingą bylos nagrinėjimą susijusių garantijų, kurios turi būti suteiktos atitinkamam verslininkui.

54 Galiausiai reikia pridurti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nenumatė, kaip konkrečiai atitinkamos įstaigos turi pradėti dialogą ar kreiptis į Administracinę komisiją tam, kad būtų išspręsti jų ginčai dėl reglamentų Nr. 883/2004 ir Nr. 987/2009 aiškinimo ar taikymo.

55 Reglamento Nr. 883/2004 76 straipsnio 6 dalyje tik nurodyta, kad kompetentingos valstybės arba atitinkamo asmens gyvenamosios vietos valstybės įstaiga „kreipiasi“ į atitinkamos (-ų) valstybės (-ių) narės (-ių) įstaigą (-as) ir kad jeigu sprendimo nerandama per pagrįstą laikotarpį, atitinkamos valdžios institucijos „gali prašyti“ Administracinės komisijos „įsikišti“.

56 Reglamente Nr. 987/2009 šiuo klausimu nepateikta daugiau paaiškinimų.

57 Kiek tai susiję, be kita ko, su dialogo ir taikinimo procedūros, numatytos Reglamento Nr. 883/2004 76 straipsnio 6 dalyje, pirmuoju etapu, t. y. vykstant dialogui, reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš 2009 m. birželio 12 d. Sprendimo Nr. A 1 dėl dialogo ir taikinimo procedūros, susijusios su dokumentų galiojimu, taikytinų teisės aktų nustatymu ir išmokų skyrimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004, nustatymo (OL C 106, 2010, p. 1),

6 punkto, pakanka, kad įstaiga, kuriai kilo abejonių dėl A 1 pažymėjimo galiojimo arba dėl atitinkamam darbuotojui taikytinų teisės aktų, kreiptųsi į įstaigą, išdavusią tokį pažymėjimą ir (arba) nusprendusią tokiam darbuotojui taikyti jos socialinio draudimo sistemą, ir paprašyti patikslinti reikalingus sprendimo aspektus, o prireikus – panaikinti arba paskelbti negaliojančiu minėtą pažymėjimą arba persvarstyti ir panaikinti savo sprendimą, kad būtų galima laikyti, jog tokia procedūra buvo pradėta.

58 Nagrinėjamu atveju iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo jo prašyme nurodytos informacijos, kurios paprašė Teisingumo Teismas, ir suinteresuotųjų šalių pastabų matyti, kad prieš iškeliant baudžiamąją bylą EX kompetentingos Belgijos ir Portugalijos įstaigos pradėjo dialogą dėl EX pateiktų A 1 pažymėjimų formos dokumentų autentiškumo ir faktinių aplinkybių, kuriomis buvo grindžiami šie dokumentai, vertinimo. Vykstant šiam dialogui, Portugalijos įstaiga patvirtino, kaip 2021 m. lapkričio 10 d. sprendime konstatavo *Tribunal de première instance de Namur* (Namiūro pirmosios instancijos teismas), kad ji neišdavė šių dokumentų, o to EX neginčijo nei šiame teisme, nei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme.

59 Taigi matyti, kad, kiek tai susiję su minėtų dokumentų autentiškumu, buvo laikytasi Reglamento Nr. 883/2004 76 straipsnio 6 dalyje numatytos dialogo ir taikinimo procedūros.

60 Vadinasi, atsižvelgiant į šio sprendimo 47 punkte išdėstytus argumentus, *Tribunal de première instance de Namur* (Namiūro pirmosios instancijos teismas) galėjo konstatuoti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami dokumentai yra suklastoti ir jie jam nėra privalomi.

61 Be to, iš Portugalijos vyriausybės pastabų matyti, kad, vykstant kompetentingų Portugalijos ir Belgijos įstaigų dialogui, Portugalijos įstaiga nustatė, kad, pirma, bendrovės, per kurias kaltinamasis pagrindinėje byloje komandiravo atitinkamus darbuotojus naudodamasis A 1 pažymėjimų formos dokumentais, nevykdė jokios esminės veiklos Portugalijoje statybų sektoriuje ir jų tikslas buvo teikti pigią darbo jėgą Belgijoje, o tai *Tribunal de première instance de Namur* (Namiūro pirmosios instancijos teismas) patvirtino savo 2021 m. lapkričio 10 d. sprendime, ir, antra, kad teisės aktai, kurie turėjo būti taikomi atitinkamiems darbuotojams ginčijamu laikotarpiu, yra Belgijos teisės aktai.

62 Taigi, atrodo – o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, – kad minėtos atitinkamų įstaigų dialogo ir taikinimo procedūros taip pat buvo laikytasi nustatant nacionalinės socialinės apsaugos teisės aktus, kurie turėjo būti taikomi atitinkamiems darbuotojams ginčijamu laikotarpiu.

63 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Reglamento Nr. 883/2004 76 straipsnio 6 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji taikoma tuo atveju, kai valstybės narės piliečiai, įdarbinti šioje valstybėje narėje įsisteigusio verslininko, pagal A 1 pažymėjimų formos dokumentus, tariamai išduotus tos pačios valstybės narės institucijos, kompetentingos išduoti šio tipo pažymėjimus, atlieka darbą šio verslininko vardu kitoje valstybėje narėje, dėl kurio ta institucija renka socialinio draudimo įmokas, tad toje nuostatoje numatyta dialogo ir taikinimo procedūra yra privaloma išankstinė sąlyga tam, kad pastarosios valstybės narės teismas, kuris nagrinėja baudžiamąją bylą, iškeltą tam verslininkui dėl šių darbuotojų komandiravimo naudojant suklastotus A 1 pažymėjimus, galėtų konstatuoti tokį sukčiavimą.

Dėl trečiojo klausimo

64 Savo trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar draudimo sukčiauti ir piktnaudžiauti teise principas turi būti aiškinamas taip, kad tuo atveju, kai valstybės narės teismuose nagrinėjant baudžiamąją bylą, iškeltą verslininkui, įtariamam darbuotojų komandiravimu į šią valstybę naudojantis A 1 pažymėjimų formos dokumentais, pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad tie dokumentai yra suklastoti, ir ši išvada nebuvo ginčyta apeliacinį skundą šioje byloje nagrinėjančiame teisme, šis teismas gali neatsižvelgti į tokius dokumentus, nors tokią išvadą pirmosios instancijos teismas padarė nepradėjęs Reglamento Nr. 883/2004 76 straipsnio 6 dalyje numatytos dialogo ir taikinimo procedūros.

65 Šiuo klausimu reikia priminti, kad tik pagrindinę bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas turi įvertinti prejudicinio sprendimo reikalingumą ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų, kuriems taikoma svarbos prezumpcija, reikšmingumą. Taigi Teisingumo Teismas iš principo turi priimti sprendimą, jeigu pateiktas klausimas susijęs su Sąjungos teisės normos išaiškinimu ar galiojimu, nebent būtų akivaizdu, kad prašomas išaiškinimas visiškai nesusijęs su šio ginčo aplinkybėmis ar dalyku, kad problema hipotetinė arba Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teisines aplinkybes, būtinos tam, kad naudingai atsakytų į tą klausimą (2024 m. vasario 22 d. Sprendimo *Unedic*, C-125/23, EU:C:2024:163, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

66 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad trečiasis klausimas, susijęs tik su išvada, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami A 1 pažymėjimų formos dokumentai yra suklastoti dokumentai, kurią nacionalinis pirmosios instancijos teismas padarė baudžiamojoje byloje, kaip antai nagrinėjamoje pagrindinėje byloje, yra grindžiamas prielaida, kad tas teismas taip konstatavo nepradėjęs šios dialogo ir taikinimo procedūros.

67 Kaip konstatuota šio sprendimo 58 ir 59 punktuose, remiantis, be kita ko, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateikta informacija, atrodo, kad nagrinėjamu atveju buvo laikytasi minėtos dialogo ir taikinimo procedūros, susijusios su minėtų dokumentų autentiškumu.

68 Kadangi trečiasis klausimas yra hipotetinis, jį reikia laikyti nepriimtinu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

69 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

1. **2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo, iš dalies pakeistas 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 465/2012,**

turi būti aiškinamas taip:

jis taikomas tuo atveju, kai valstybės narės piliečiai, įdarbinti šioje valstybėje narėje įsisteigusio verslininko, pagal A 1 pažymėjimų formos dokumentus, tariamai išduotus tos pačios valstybės narės įstaigos, kompetentingos išduoti šio tipo pažymėjimus, atlieka darbą šio rangovo vardu kitoje valstybėje narėje, dėl kurio ta įstaiga renka socialinio draudimo įmokas, įskaitant tuos atvejus, kai pastarosios valstybės narės teismuose nagrinėjant minėtam verslininkui iškeltą baudžiamąją bylą dėl sukčiavimo socialinės apsaugos srityje šie teismai konstatuoja, kad tie dokumentai yra suklastoti, o tas verslininkas to neginčija.

2. **Reglamento Nr. 883/2004, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 465/2012, 76 straipsnio 6 dalis**

turi būti aiškinama taip:

tuo atveju, kai valstybės narės piliečiai, įdarbinti šioje valstybėje narėje įsisteigusio verslininko, pagal A 1 pažymėjimų formos dokumentus, tariamai išduotus tos pačios valstybės narės įstaigos, kompetentingos išduoti šio tipo pažymėjimus, atlieka darbą šio verslininko vardu kitoje valstybėje narėje, dėl kurio ta įstaiga renka socialinio draudimo įmokas, toje nuostatoje numatyta dialogo ir taikinimo procedūra yra privaloma išankstinė sąlyga tam, kad pastarosios valstybės narės teismas, kuris nagrinėja baudžiamąją bylą, iškeltą tam verslininkui dėl šių darbuotojų komandiravimo naudojant suklastotus A 1 pažymėjimus, galėtų konstatuoti tokį sukčiavimą.

Parašai.